

2014-10-25 Nr. 5 (30)

**Visų klasių moksleiviai, visų mokomųjų dalykų mokytojai, vienykitės!
Tenegęsta Jumyse meilės, vilties, gerumo, mokslo šviesa!**

Pirmokai jau išventinti

Rugsėjis mokykloje – išbandymų metas. Ypač jei tu naujokas. Ir sužinoti kas kur reikia, ir susipažinti su visais reikia, ir dalyvauti šen bei ten norisi. Taip ir bėga dienos. O kai jos subėga į nemažą upelį, vardu mėnuo, laikas suvesti tų pirmųjų apsižvalgymų rezultatus. Vieną rudens dieną Pr. Žadeikio gimnazijoje devintų klasių kolektyvai, kitaip sakant gimnazijos pirmokėliai, yra nuodugniai tikrinami vyresniųjų draugų. Taip buvo ir šiemet. Tą dieną pirmokai gavo gimnazisto teises, t. y. jau gali egzistuoti legaliai. Kaip šiemet gimnazijos pirmokėliams pavyko legalizuotis? Kokie išbandymai jų laukė? Kaip praėjo pirmas mėnuo gimnazijoje? Kokia jiems atrodo Pr. Žadeikio gimnazija? Ko tikisi šiemet, o gal ir ne tik? Kuo žada praturtinti gimnazijos gyvenimą? Į tokius klausimus paprašėme atsakyti atsitiktinai ir ne visai atsitiktinai sutiktų dar tik pirmokėlių, bet jau tikrų gimnazistų. "Gabijos" korespondentai apklausė daugumą gimnazijos pirmokų. Kadangi šis interviu išskirtinis, nes respondentai atsakinėjo choru, sunku įvardinti, kas ir ką konkrečiai atsakė. Tad pateikiame tik labiausiai išsiskiriančius balsus ir bendrą choro nuomonę. Ir taip:

"Gabija":

- *Tiki krikštijimo pirmokai yra savotiški nelegalai. Jūs jau po krikštynų. Pasidalinkite išpūdžiais, mintimis, nuomonėmis. Kaip praėjo pirmas mėnuo gimnazijoje?*

Pirmokai:

- *Esame patenkinti.*
- *Mėnuo prabėgo labai greitai.*
- *Prie visko pripratome greitai ir lengvai, turime daug draugų.*
- *Reikėjo priprasti, tai pripratau, bet dabar viskas okei.*
- *Mokytojai griežtesni.*
- *Gera sugrįžti.*
- *Dar nepamiršome.*
- *Sekasi sunkokai, vis dar jaučiuosi nejaukiai.*

"Gabija":

- *Kokia tau atrodo Pr. Žadeikio gimnazija?*

Pirmokai:

- *Gimnazija yra kultūringa.*
- *Tvarkinga, bet griežtoka.*
- *Čia būdami daromės vis puošnesni, nes darbas žmogų puošia.*
- *Tie remontai užgožia viską – jau nusibodo.*
- *Labai labai sunkūs mokslai.*
- *Pasigendu renginių per pertraukas.*

Pirmokai jau išventinti

(tesinys iš 1 pusl.)

"Gabija":

- Kokie išbandymai laukė krikštijimo dieną?

Pirmokai:

- Laukė baisus sportas: pritūpimai, ėjimas žąsele, bėgimai, landžiojimai, ropojimai ir šlykštus maistas.
- Reikėjo daug ištvermės, kantrybės ir ryžto.
- Patiko nemokamas maitinimas ir treniruotės.
- Tik kojos kitą dieną skaudėjo.

"Gabija":

- Ko kaip gimnazistas tikiesi šiomet, o gal ir ne tik šiomet?

Pirmokai:

- Tikimės mokytojų pagalbos ir patarimų.
- Tikiuosi pagerinti mokymosi rezultatus.
- Norėčiau atskleisti save, realizuoti savo gebėjimus.
- Tikiuosi vieningesnės klasės.
- Kad mokytojai neskubės ir palauks atsiliekančių, dar kartą paaiškins.

"Gabija":

- Kuo žadi praturtinti gimnazijos gyvenimą?

Pirmokai:

- Dalyvausiu renginiuose, pasirodymuose.
- Mokysiuos, kad gerai baigčiau mokyklą.
- Tikiuosi įsitraukti ir kitus įtraukti į naują veiklą.
- Nepasišiuokšlinti.
- Gėlėmis.
- Vesti renginius.
- Gera nuotaika.
- Sporto laimėjimais.

Tai tiek iš pirmokų krikštijimo. Nuotraukose krikštijimo šventės akimirkos. Prisiminkite ir vėl paragaukite tos dienos skonio.

Nuomonė

Mes verkšlename dėl barnių su tėvais, o kažkas jų išvis neturi.

Mes skundžiamės savo darbu, o kažkas yra bedarbis.

Mes nekenčiame savęs už tai, kad persivalgome, o kažkas tik svajoja apie normalų maistą.

Mes pykstame ant mylimo žmogaus, o kažkas jį prarado ir jau niekada nebesusigrąžins.

Mes svajojame persikelti į didelį namą, o kažkas svajoja apie nediduką kambarėlį.

Mes nervinamės, kai negalime parašyti rašinio dešimtukui, o kažkas iš viso neturi galimybės išmokti rašyti.

Vertinkime visa tai, ką turime.

Lapų lietus

Saulė nudažė medžių lapus. Užlipus ant aukšto kalno širdis nušvinta. Pamatau mišką iš viršaus. Ir taip gera širdyje. Užlieja kūną saldi ramuma. Norisi sėdėti ant to kalno visą

dieną ir vakarą, atsidžiaugti dar vis šilumą skleidžiančia saule.

Staiga iš dangaus praplumpa lietus. Tačiau dangus neapsiniaukia, o saulė nesislepia. Ji toliau smagiai šviečia, o vis dar šiltas lietus taip gaivina, jog nesinori net ieškoti pastogės, kad galėčiau pasislėpti.

Pakyla vėjas. Jis blaško ir purto gražiuosius medžius. Meta ant žemės jų spalvingus lapus. Einant namo pro parkelį, širdis nenustoja džiaugtis. Lapai šnara tarp kojų. Staiga sustoju, paimu lapų krūvą, metu juos į viršų ir sukuosi lyg maža mergaitė lapų lietuje.

Saulė dingsta ir dangus apsinaukia. Laikas eiti namo, kol neužklupo audra. Lietus. Smarkus lietus. Ir aš tekina bėgu namo šlapiu lapų taku.

Emilija Rudinskaitė, IIIb klasė

Auksinis ruduo

Ruduo – šlama lapai, vėjas pučia, stiprus. Danguis jįsai dažnai žemės gyventojai lietsargiais ir laukas, pievos ir visa gamta graži – tokia auksinė.

ir krenta auksiniai kartais net labai pasidaro liūdnas, pradeda verkti, o vaikšto su džiaugiasi, kad

Nuo medžių nukritę lapai. Žmonės po darbų savo kiemą tvarkosi, grėbia lapus, kurie nukritę nuo medžių. Vaikai linksminasi šokinėdami per lapų krūvas, darydami lapų anegelus, mēto lapus vienas kitam kaip sniego gniūžtes. Meniški žmonės bando išgauti kuo daugiau iš rudens gamtos: fotografuoja gražius vaizdus, tapo ir ir piešia, rašo eiles, net lyjant žmonės džiaugiasi gamta. Šeima susėdusi terasoje geria karštą arbatą ir valgo naminius sausainius.

Ak, tas gražusis ruduo, kuris net mokinius sukviečia į mokyklą eiti. Rugsėjo pirmąją mokiniai džiaugdamiesi eina į mokslų pradžios šventę. Rugsėjis, Spalis ir Lapkritis vieni gražiausių mėnesių.

Deivydas Nikartas, IIIb klasė

Neatmerkus akių

Dar nespėjau atmerkti akių. Nenoriu. Girdžiu smarkų lietaus barbenimą į palangę ir, regis, matau viską, kas dedasi už lango.

Matau, kaip senučiukas vyras vedasi anūkę už rankos. Anūkė dar maža, tad senelis kiek sulinkęs, kad savo dideliu skėčiu apsaugotų ir mažąją. O kaip nušvinta mergaitė, pamačiusi raudonais obuoliais aplipusią obelį! Abudu ima bristi per spalvotus lapus, kad pasiektų ją. Prisiminiau kaip aš, būdama tokia pat mergaičiukė, rudenį bėgdavau į lauką ir parnešdavau namo puokštę klevo lapų.

O kokios būdavo jos spalvotos: raudonų, geltonų, oranžinių lapų! Man šios puokštės dar mielesnės nei įprastos, iš gėlių. Rudeninių lapų kvapas kambaryje suteikdavo tokio jaukumo, tokios šilumos...

Pagalčiau atmerkiu akis. Ech, kaip gera.. Tačiau dabar jau noriu išlipti iš lovos. Išlipti ir bėgti prisirinkti puokštę lapų.

Elena Butnoriūtė, III b klasė

Ruduo - tai džiaugsmas

Ruduo. Lietūs, liūtys ir į visas puses besiplaikstantys vėjai. Rudenį šitaip galėtų apibūdinti tik niūrūs žmonės. Bet juk ruduo - nuostabus, unikalus ir, žinoma, įvairus.

Geriausią arba vieną iš geriausių veiklų yra pasivaikščiojimai šiuo metų laiku. Žinoma, net nereikia pasakoti, kokia nuostabi pasidaro gamta - tokia spalvota, marga bei jauki. Eidamas žmogus paspiria šūsnį lapų, kurie dar kartą pakyla nuo žemės vis besisukdami vėl krenta žemyn ir laukia naujų praeivių. Vaikams taip pat didelis džiaugsmas. Jie krenta į sugrębtų lapų krūvas, mēto juos į viršų ir renka gražiausių spalvų ir įvairiausių formų lapus, kuriuos įteikia mamoms bei močiutėms.

Ruduo - tai laikas, kuriuo reikia be galo džiaugtis, nes po to ateina žvarbi ir šiurkšti žiema...

Deimantė Litvinaitė, IIIb klasė

Paslaptys

Ruduo. Vieni lapai geltoni lyg saulė, kiti raudoni lyg ugnis. Vieni krinta, kiti atkakliai kabo medžiuose. Lapų paslaptis.

Lyja lietus. Lašai barbena į palangę, kartais vėl tylą. Bet štai pūsteli vėjas, sulinguoja medžiai, ima ošti lyg kažką norėtų mums pasakyti. Garsų paslaptis.

Pro debesis prasispraudžia saulė, apšviesdama lapus ir tylą.

Lyg iš po žemių nusidriekia vaivorykštės tiltas. Kur link?... Rudens paslaptis...

Edvinas Malakauskas, IIIb klasė

Rudens šypsena

Lietingas, spalvotas, žvarbus, šiltas – įvairus būna ruduo. Kiekvieną dieną skirtingas, permainingas. Bet taip geriau, nes kasdienybė greitai atsibosta. Įdomu, koks būtų ruduo, jei jis būtų žmogus? Turbūt būtų permainingų nuotaikų.

Vieną minutę šypsotųsi, kitą minutę jau supykęs. Bet jei ruduo būtų žmogus, jis turėtų būti labai gražus.

O ar pagalvojote, kodėl ruduo toks lietingas? Manau, todėl, kad ruduo pats nelaukiamiausias metų laikas. O nelaukiamas todėl, kad mokiniams baigiasi atostogos, laikas eiti į mokyklą. Todėl ruduo ir verkia.

Nusišypsokime, juk ruduo nuostabus metas, pilnas gėrybių ir spalvų, naujų įspūdžių ir patyrimų.

Marija Poškytė, IIIb klasė

arba Mokytojų diena Pr. Žadeikio gimnazijoje

VIRSMAS

Virsmas 1:

Yra tokia diena,
kai į mokyklą mokytojams nevalia
įkelti kojos be leidimo,
nes čia ožys tuoj ant ragų savųjų ima.

Virsmas 2:

Kita erdvė, kita vieta,
kita paduota karieta.

Virsmas3:

Žingsnį kasdieninį teko
keisti šokio žingsneliu.

Virsmas 4:

Nors apdaras gražus čigonių,
bet charakteris kaip ponių.

Virsmas5:

Nors pažymiai neįrašyti.
Namų darbai puikiai buvo padaryti,